

ΤΕΛΕΙΑ ΚΑΙ... ΠΑΥΛΑ

«Όποιος αγαπάει την πατρίδα του, την κρίνει αυστηρά»

Γράφει ο Γιώργος Μεσσάρης | georgemessaris@gmail.com

Ανάμεσα στις Συμπληγάδες

Η Πατρίδα μας βρίσκεται ανάμεσα στις Συμπληγάδες των Μνημονίων και της ανικανότητας των κυβερνώντων (από τη σύσταση του νεοελληνικού κράτους μέχρι και σήμερα) να σταθούν στο ύψος των περιστάσεων.

Το πρώτο κακό, αποτέλεσμα του δεύτερου.

Έχοντας ζήσει για πάνω από 40 χρόνια στο εξωτερικό, σε μια χώρα (Αυστραλία) που ο πολίτης διακατέχεται από το συναίσθημα του δικαίου σε όλες τις συναλλαγές του με το κράτος, δεν μπορώ παρά να τρίβω τα μάτια μου με αυτά που βιώνω στην Ελλάδα – στην χώρα στην οποία γεννήθηκα και στην οποία επέλεξα να επιστρέψω.

Η πρώτη διαπίστωση ενός «ξένου παρατηρητή» είναι ότι στην Ελλάδα δεν εφαρμόζεται πλήρως και δικαίως σχεδόν κανένας νόμος. Ψηφίζονται συνεχώς νέοι νόμοι που στη συνέχεια ξεχνιούνται. Χαρακτηριστικά είναι τα παραδείγματα υπουργών που δηλώνουν κάθε λίγο και λιγάκι – πολλές φορές δέκα και πλέον χρόνια μετά την ψήφιση ενός νομοσχεδίου – ότι «ο νόμος θα... εφαρμοστεί (!) και οι παραβάτες θα διωχθούν». Τι σημαίνει η κυνική αυτή δήλωση των κυρίων υπουργών; Ότι κανένας δεν είχε ενδιαφερθεί να εφαρμοστεί ο συγκεκριμένος νόμος!

Φτάνεις, λοιπόν, στο σημείο να διερωτάσαι, τι χρειάζεται η Βουλή όταν αυτά που εγκρίνει καταλήγουν σε χρόνο ρεκόρ στα ντουλάπια της λησμονιάς.

Δεν χρειάζεται να είσαι νομικός

για να διαπιστώσεις την πολυπλοκότητα της ελληνικής νομοθεσίας, ούτε λογιστής για να καταλήξεις στο συμπέρασμα ότι το φορολογικό σύστημα είναι αναποτελεσματικό και κραυγαλέα άδικο.

Είναι πλίου φαινότερο ότι όπου ισχύει πολυνομία ανθεί η διαφθορά. Όσο πιο μπερδεμένα είναι τα πράγματα τόσο πιο εύκολα ευδοκίμει η κομπίνα και το «λάδωμα» των δημοσίων λειτουργών πάει σύννεφο!

Από πού να αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς!

Έχουμε μια από τις ωραιότερες χώρες σε ότι αφορά τη φύση της και μια από τις πιο αφύσικες σε ότι αφορά τη διακυβέρνησή της.

Ας πάρουμε το φορολογικό καθεστώς. Είναι όσο δεν γίνεται άλλο αντιαναπτυξιακό. Πολύπλοκο και μεταβαλλόμενο σε ρυθμούς γιο-γιο. Πώς ο απόδημος Έλληνας ή οποιο-

δήποτε άλλος υποψήφιος επενδυτής θα τολμήσει να φέρει τα χρήματά του όταν γνωρίζει ότι άλλα ισχύουν σήμερα, άλλα θα ισχύουν αύριο και άλλα μεθαύριο. Και ακόμα χειρότερα όταν βλέπει ότι ψηφίζονται νόμοι με αναδρομική... ισχύ!

Αναχρονιστικές οι φορολογικές διατάξεις όσο δεν παίρνει άλλο. Σε ποια αναπτυγμένη χώρα ισχύουν αυτά τα «τεκμαρτά εισοδήματα» στο βαθμό που ισχύουν στην Ελλάδα; Σε καμία. Τα τεκμαρτά εισοδήματα χρησιμοποιούνται κατά κόρο μόνο όταν ο κρατικός μηχανισμός (διάβαζε εφορία) δεν είναι σε θέση να διασταυρώνει τα στοιχεία των φορολογικών δηλώσεων. Όταν δεν γίνονται έλεγχοι και όταν το κράτος δεν διαπαιδαγωγεί τους πολίτες του. Δεν τους κάνει να καταλάβουν ότι όταν κλέβεις το κράτος κλέβεις τον εαυτό σου. Αλλά θα μου πείτε, πώς να πουν κάτι τέτοιο όταν αυτοί που κλέβουν πρώτα είναι

οι πολιτικοί μας μπροστάρηδες.

Ως ένα μικρό δείγμα φορολογικής τρέλας θα αναφέρω το παράδειγμα ενός φίλου επιχειρηματία που το 2011, μετά από 35 χρόνια επικερδούς επιχειρηματικής δράσης αποφάσισε να κλείσει την επιχείρησή του γιατί είχε 3 συνεχή έτη ζημιών και δεν μπορούσε να τα βγάλει πέρα. Εξήγησε την κατάσταση στους 12 υπαλλήλους του και αφού, ως έντιμος άνθρωπος, τους αποζημίωσε «κατέβασε ρολά».

Στα χρόνια της δραστηριοποίησής του απέκτησε και εξόφλησε ένα άνετο διαμέρισμα στο οποίο και διαμένει, δύο μικρά καταστήματα τα οποία του αποφέρουν 21.000 ευρώ το χρόνο και ένα αυτοκίνητο BMW 2.500 κ.ε., μοντέλο του 2003 (αν θυμάμαι καλά) το οποίο σήμερα δεν το πουλάς ούτε για 3.000 ευρώ. Παράλληλα παίρνει και μια σύνταξη της τάξης 800 ευρώ το μήνα δηλαδή κάπου 10.000 ευρώ το χρόνο. Σύνολο εισοδημάτων 31.000 ευρώ. Τα δηλώνει ο άνθρωπος στην εφορία και του έρχεται η πανταχούσα των τεκμαρτών: Κύριε το εισόδημά σου, σύμφωνα με τα τεκμαρτά, είναι 48.000 ευρώ και πρέπει να πληρώσεις φόρους (μετά από ορισμένες αστειές φοροαπαλλαγές) 17.000 ευρώ! Δηλαδή φορολόγησε 55% επί του πραγματικού του εισοδήματος! Συν τα ΕΝΦΙΑ και όλους τους άλλους έμμεσους φόρους δεν θα του έμειναν στην τσέπη ούτε 8 από τις 31 χιλιάδες του πραγματικού επίσιου εισοδήματός του!!! Ο φίλος αρνήθηκε να πληρώσει όχι μόνο γιατί ήταν παράφορα άδικο αυτά που του ζητούσαν αλλά γιατί απλά αδυνατούσε. Στο τέλος δικαιώθηκε έχοντας ο ίδιος αλλά και το κράτος σπαταλήσει πολύτιμο χρόνο και χρήμα!

Το παράδειγμα του φίλου μου δεν είναι μοναδικό. Όλοι σχεδόν οι φορολογούμενοι επαγγελματίες και επιχειρηματίες αισθάνονται ότι τους πνίγει η αδικία. Έτσι αυτό το άδικο και εξωφρενικό κράτος – που σε αγανακτεί και σε δαιμονίζει – σε οδηγεί σε αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων. Σε αναγκάζει να παρανομήσεις, όσο νομοταγής και αν θέλεις να είσαι, για να μπορέσεις να επιβιώσεις. Ιδιαίτερα, μάλιστα, όταν ο πολίτης βλέπει ότι «μεγαλοκαρχάρεις» και πολιτικοί βρίσκονται στο απυρόβλητο!

Μέχρι την επόμενη εβδομάδα γειά σας και να περνάτε καλά (όσο καλά επιτρέπουν τα μνημόνια).

• georgemessaris@gmail.com
• www.omegadocumentaries.com (Τελευταία παραγωγή: ΚΕΦΑΛΛΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗ – ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΠΕΛΑΓΟΥΣ)

ΤΡΕΙΣ ΔΙΠΛΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ DVD:
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΑΓΓΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΙΤΑΛΙΚΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ/ΡΩΣΙΚΑ

Flowers Of The Sea

Λουλούδια Του Πελάγους

Ένα ιστορικό-πολιτιστικό ντοκιμαντέρ
71 λεπτών του Γιώργου Μεσσάρη
για την Κεφαλλονιά και την Ιθάκη

ΤΙΜΗ \$25.00 ΜΕ ΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΑ
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ: georgemessaris@gmail.com - Τηλ.: +30 6978 500020